

Every crisis becomes a religion if it lasts long enough.

Jokaisesta kriisistä tulee uskonto, jos se kestää tarpeeksi kauan.

One factor in that transformation is the Beautiful Theory phenomenon: the power elite insists its remedies are logical and politically correct so they must work, even if the actual evidence shows they obviously don't.

Yksi tekijä muutoksessa on Kaunis Teoria -ilmiö: valtaeliitti sinnikkäästi väittää, että sen hoitokeinot ovat loogisia ja poliittisesti korrekteja, joten niiden täytyy toimia, vaikka todisteet selvästi osoittavat, että ne eivät toimi.

When Beautiful Theories crash into hard, cold reality and shatter, faith is the glue used by the elites to put their precious ideas back together. They need militant faith to get the job done: true believers eager to crush doubt and compel obedience by making war on the infidels.

Kun Kauniit Teoriat kohtaavat kovan, kylmän todellisuuden ja hajoavat, usko on se liima, jota valtaeliitti käyttää kootakseen taas rakkaan ideansa kasaan. He tarvitsevat militanttia uskoa saadakseen homman hoidetuksi: tosiuskovat innokkaasti tuhoavat epäilykset ja pakottavat tottelevaisuuteen sotimalla vääräuskoisia vastaan.

Some are swept into the faith because they desperately crave a sense of control over the crisis. They need to believe Something Can Be Done, and they'd rather invest their faith in debunked Beautiful Theories than have no faith at all. Faith is a coin that demands to be spent.

Jotkut tempautuvat mukaan uskontoon, koska he epätoivoisesti haluavat tuntea, että kriisi on kontrollissa. Heillä on tarve uskoa, että Jotakin Voidaan Tehdä, ja he mieluummin panevat uskonsa vääräksi osoittautuneisiin Kauniisiin Teorioihin kuin ovat ilman uskoa. Usko on kolikko, joka vaatii tulla käytetyksi.

Some crave social approval, and the purveyors of Beautiful Theories have immense political, economic, and cultural power to make their faith seem fashionable. Virtue signaling is such a plague in modern society because the signals are pre-packaged and made very easy to send.

Jotkut kaipaavat sosiaalista hyväksyntää, ja Kauniiden Teorioiden hankkijoilla on suunnattomasti poliittista, taloudellista ja kulttuurista valtaa tehdä uskostaan muodikasta. Hyveellisyyden osoittaminen on vitsaus nyky-yhteiskunnassa siksi, että osoittimet on annettu valmiina ja niiden käyttäminen tehty niin helpoksi.

Some aren't even hoping they can assert control over a crisis by converting to its religion. They'll settle for just having some meaning, some simplicity, a sense that the righteous will fare better than the unbelievers, that virtue will be rewarded while sin is punished.

Jotkut eivät edes toivo, että voivat kontrolloida kriisiä kääntymällä tähän uskontoon. He tyytyvät vain toivomaan, että asioilla on merkitystä, että elämä olisi yksinkertaista, että oikeamielisillä menee paremmin kuin uskottomilla, että hyveellisyys palkitaan ja synnistä rangaistaan.

That's a very common impulse with the Church of Covid, since the Beautiful Theories were so very obviously wrong. There isn't much left of the faith except the visceral communal satisfaction of hoping unbelievers will be punished for their blasphemies with sickness and death.

Se on hyvin yleinen impulssi Covid-kirkossa, koska Kauniit Teoriat olivat niin selvästi väärässä. Uskosta ei ole paljon muuta jäljellä kuin sisäinen, yhteinen tyydytys siitä toivosta, että uskottomia rangaistaan rienauksestaan sairaudella ja kuolemalla.

That sort of thing happens with all of the crisis religions, although not usually as quickly and obviously as with the Church of Covid. Look at the endless stream of movies about how the world became an apocalyptic hellscape because people didn't believe in global warming.

Tällaista tapahtuu kaikissa kriisiuskonnoissa, muttei yleensä niin nopeasti ja selvästi kuin Covid-kirkossa. Katsokaa vaikka kaikkia filmejä siitä, kuinka maailmanlopun ajat tulivat, koska ihmiset eivät uskoneet ilmaston lämpenemiseen.

The last resort of every crisis religion, the last thing that puts asses in the pews, is that addiction to misery porn, the collective hope that unbelievers will suffer someday, and everyone will admit the True Faith was right all along as Judgment Day crashes down upon them.

Jokaisen kriisiuskonnon viimeinen keino, se viimeinen asia, joka saa peput kirkonpenkille, on kärsimysporno. Se kollektiivinen toivo, että uskottomat tulevat kärsimään ja että kaikki tulevat myöntämään Tuomiopäivän tullessa, että Oikea Usko oli oikeassa koko ajan.

The elite will never have the humility to admit they were wrong, and they'll never give up on politically or financially profitable "solutions" even when they obviously don't solve the problem. Founding a crisis religion means they never have to say they're sorry.

Eliitillä ei koskaan tule olemaan nöyryyttä myöntää olleensa väärässä. He eivät ikinä tule antamaan periksi poliittisesti tai taloudellisesti kannattavista "ratkaisuista", vaikka ne selvästikään eivät ratkaise ongelmaa. Perustamalla kriisiuskonnon heidän ei ikinä tarvitse pyytää anteeksi.

That applies to some very longstanding crises, like the War on Poverty, whose nostrums long ago transformed into fantastically expensive articles of religious faith even as mountains of data accumulated that proved they were utter failures, and often made the problems worse.

Sama pätee joihinkin pitkäkestoisiin kriiseihin, esim. köyhyyden vastaiseen sotaan, jonka ihmelääkkeet ovat kauan sitten muuttuneet suunnattoman kalliiksi uskonkappaleiksi, vaikka valtava määrä dataa osoittaa ne täydellisiksi epäonnistumisiksi, ja usein ne vielä pahentavat ongelmaa.

You can look for some telltale signs of a crisis transforming into a religion. The most obvious one is when the high priests tell you the "war" you've been drafted into will never end. They become very angry when asked to define success or failure, or lay out exit strategies.

Kriisin muuttumisesta uskonnoksi näkee merkkejä. Kaikista selvin merkki on korkeimpien pappien kertoessa, että "sota", johon ihmiset on värvätty, ei tule ikinä loppumaan. He tulevat erittäin

vihaisiksi, kun heitä pyytää määrittelemään onnistumisen tai epäonnistumisen, tai heiltä pyytää suunnitelmaa poispääsystä siitä sodasta.

Watch for the moment when you're told "science" means not asking questions, defying dogma, or challenging "consensus." That is the literal definition of faith, not science.

Huomaa hetki, kun meille sanotaan "tieteen" merkitsevän sitä, että ei saa kysellä, ei saa uhmata vallitsevaa uskonkappaletta, ei saa haastaa "konsensusta".

Always keep an eye out for Moving Goalposts, which are the signature miracle of crisis religions, their version of parting the waters or loaves and fishes. Crisis religions work very hard to make their faith unfalsifiable by constantly changing the standards of evidence.

Pane aina merkille Liikkuvat Maalit, jotka ovat kriisiuskontojen merkki-ihmeitä, heidän versioitaan veden jakamisesta (Mooses ja Punainenmeri) tai leivästä ja kalasta (Jeesus ja viisi leipää ja kaksi kalaa). Kriisiuskonnot näkevät kovasti vaivaa tehdäkseen uskostaan ei-valheelliseksi todistettavan muuttamalla todistusnormeja.

Check to see if certain people are accumulating huge amounts of money and power from a crisis. That's a pretty good sign it's turning into a religion. A crisis should be solved as quickly and efficiently as possible. Don't let it fester long enough to become a special interest.

Tarkista, onko joku tai jotkut tahot saaneet valtavasti rahaa ja valtaa kriisin seurauksena. Se on melko hyvä merkki kriisin muuttumisesta uskonnoksi. Kriisi pitäisi ratkaista niin nopeasti ja tehokkaasti kuin mahdollista. Älä anna sen muhia niin kauan, että se muuttuu erityiseksi mielenkiinnon kohteeksi.

Above all, look for the whiff of arrogance to develop around a crisis. Wise religions and effective crisis managers have something in common: a sense of humility. Crisis religions are militant faiths that quickly become arrogant, smug, and totalitarian.

Ennen kaikkea etsi ylimielisyyden tuulahdusta. Viisailla uskonnoilla ja tehokkailla kriisinhallitsijoilla on jotain yhteistä: nöyryys. Kriisiuskonnot ovat militantteja uskoja, jotka nopeasti tulevat pöyhkeiksi, omahyväisiksi ja totalitaristisiksi.

Dedicated people who truly want to solve a problem will look for evidence their analysis is wrong, or their policies aren't working, and make adjustments as quickly as possible, no matter the cost or embarrassment to themselves. This is humility.

Omistautuneet ihmiset, jotka todella haluavat ratkaista ongelman, etsivät todisteita analyysinsä virheellisyydestä tai politiikkansa toimimattomuudesta, ja tekevät muokkauksia mahdollisimman nopeasti välittämättä hinnasta tai noloistumisesta. Se on nöyryyttä.

Crisis religions are arrogant. They reject criticism, insist their Beautiful Theories must be right because they're ideologically pure - they fit snugly into a worldview that must not be challenged. Their plans only fail because their commands were disobeyed or sabotaged.

Kriiuskonnot ovat ylimielisiä. He torjuvat kritiikin, väittävät Kauniiden Teorioiden olevan oikeassa, koska ne ovat ideologisesti puhtaita – ne sopivat tiukkaan maailmannäkemykseen, jota ei saa haastaa. Heidän suunnitelmansa epäonnistuvat vain, koska heidän käskyjään ei noudatettu tai niitä sabotoitiin.

The high priests of a crisis religion see devils everywhere, leering at them from the rubble of every failure. Only sin can explain why their Beautiful Theories are tarnished. Failure is never their fault, so it must be yours. They find your lack of faith disturbing.

Kriiuskonnon korkeimmat papit näkevät paholaisia joka puolella, ne mulkoilevat joka epäonnistumisen rauniosta. Vain synty voi selittää, miksi heidän Kauniit Teoriansa tahriintuivat. Epäonnistuminen ei ikinä ole heidän vikansa eli sen täytyy muiden ihmisten vika. Heidän mielestään muiden ihmisten uskonpuute on häiritsevää.

And you know what? A lot of people want to see the world that way, including a great many self-described atheists. They hunger for the comfort of faith and the vibrant energy of militancy. They want to be right, and they want the wrong to suffer for their folly.

Ja tiedätkö mitä? Monet ihmiset haluavat nähdä mailman sillä tavalla, mukaan lukien monet itsensä ateisteiksi määrittelevät. He janoavat uskon tuomaa turvallisuutta ja militanttia energiaa. He haluavat olla oikeassa ja he haluavat, että vääräuskoiset kärsivät hulluudestaan.

Conservatives think religious faith in the State is terrifying and wonder why so many embrace it. It's because uncertainty is much more frightening. A simple false story is better than a complex true one, and with enough faith, maybe we can force the simple story to be true.

Konservatiivit ihmettelevät, miksi uskonnot vetoavat niin moniin ihmisiin. Se johtuu siitä, että epävarmuus on niin paljon pelottavampaa. Yksinkertainen valheellinen narratiivi on parempi kuin monimutkainen todellisuus, ja tarpeeksi suurella määrällä uskoa, ehkä voimme pakottaa yksinkertaisen narratiivin olemaan totta.